

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 69.

Vydána dne 3. listopadu 1930.

Obsah: **145.** Smlouva mezi republikou československou a Německou říší o úpravě pohraničních poměrů na státní hranici, popsané v článku 83 Versailleské smlouvy ze dne 28. června 1919.

145.

Smlouva

mezi republikou československou a Německou říší o úpravě pohraničních poměrů na státní hranici, popsané v článku 83 Versailleské smlouvy ze dne 28. června 1919.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

ŘÍŠE NĚMECKÉ

BYLA SJEDNÁNA TATO SMLOUVA S PŘÍLOHOU 1. A 2.:

Smlouva

mezi republikou československou a Německou říší o úpravě pohraničních poměrů na státní hranici, popsané v článku 83 Versailleské smlouvy ze dne 28. června 1919.

Po ukončení prací československo-německé rozhraničovací komise, zřízené na základě článku 83 odstavce 2 Versailleské smlouvy ze dne 28. června 1919 mezi mocnostmi spojenými a sdruženými a Německem

Československá republika
s jedné strany

a

Německá říše
se strany druhé

ve snaze, upravit otázku, související s novým vedením hranice, dohodly se podle ustanovení článku VII závěrečného protokolu

Vertrag

zwischen der čechoslovakischen Republik und dem Deutschen Reich zur Regelung der Grenzverhältnisse an der im Artikel 83 des Vertrags von Versailles vom 28. Juni 1919 beschriebenen Staatsgrenze.

Nachdem die čechoslovakisch - deutsche Grenzfestsetzungskommission, die auf Grund des Artikel 83, Absatz 2, des Vertrags von Versailles zwischen den alliierten und assoziierten Mächten und Deutschland vom 28. Juni 1919 zusammengetreten war, ihre Arbeiten beendet hat, sind

die čechoslovakische Republik
einerseits
und das
Deutsche Reich
andererseits

in dem Bestreben, die auf die neue Grenzziehung bezüglichen Fragen zu regeln, übereingekommen, entsprechend den Bestimmun-

Příloha 1. rozhraničovací komise ze dne 28. března 1924, připojeného v opisu k této smlouvě, uzavřítí až do sjednání zamýšlené všeobecné úmluvy pro celou československo-německou hranici prozatímní smlouvu o úpravě pohraničních poměrů na hranici, popsané v článku 83 Versailleské smlouvy ze dne 28. června 1919.

Proto plnomocníci obou stran, totiž

za Československou republiku

československý komisař pro věci hraniční
pan Ing. Václav Roubík,

za Německou říši
vyslanec pan Dr. Paul Eckardt,

předloživše své plné moci, které byly shledány v dobré a náležité formě, sjednotili se na těchto ustanoveních:

ODDÍL I.

Určení a dokumentování státní hranice.

Článek 1.

Státní hranice mezi Československou republikou a Německou říší, popsaná v článku 83 Versailleské smlouvy ze dne 28. června 1919, byla rozhraničovací komisí v letech 1920 a 1923 na místě určena, vymezníkována a zaměřena. Výsledky určení a zaměření obsaženy jsou ve třech souhlasných dokumentárních dílech, jež byly doručeny po jednom vyhotovení konferenci velvyslanců a vládám obou stran.

Článek 2.

(1) Pokud tato dokumentární díla (článek 1) neurčují průběhu hraniční čáry ve všech podrobnostech, budou směrodatnými výsledky měření, které bude ještě vyznačiti ve zvláštních polních náčrtcích, přezkoumati a uznati.

(2) Tyto polní náčrtky budou uloženy se strany československé v archivu ministerstva veřejných prací v Praze, se strany německé u oddělení pro státní hranici říšského ministerstva vnitra.

gen des Artikel VII des diesem Vertrag in Abschrift beigefügten Schlußprotokolls der Grenzfestsetzungskommission vom 28. März 1924 bis zu dem in Aussicht genommenen Abschluß eines allgemeinen Vertrags für die gesamte čechoslovakisch-deutsche Grenze einen vorläufigen Vertrag zur Regelung der Grenzverhältnisse an der im Artikel 83 des Vertrags von Versailles vom 28. Juni 1919 beschriebenen Staatsgrenze zu schließen.

Demzufolge haben sich die beiderseitigen Bevollmächtigten, nämlich

für die čechoslovakische Republik:

der Kommissär für Grenzangelegenheiten
Herr Ing. Václav Roubík,

für das Deutsche Reich:
der Gesandte Herr Dr. Paul Eckardt,

nach Vorlegung ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten über die folgenden Bestimmungen geeinigt:

ABSCHNITT I.

Festsetzung und Beurkundung der Staatsgrenze.

Artikel 1.

Die im Artikel 83 des Vertrags von Versailles vom 28. Juni 1919 beschriebene Staatsgrenze zwischen der čechoslovakischen Republik und dem Deutschen Reich ist in den Jahren 1920 und 1923 durch die Grenzfestsetzungskommission an Ort und Stelle festgesetzt, vermarktet und aufgemessen worden. Das Ergebnis der Feststellungen und Aufmessungen ist in 3 übereinstimmenden Urkundenwerken niedergelegt, von denen je eine Ausfertigung der Botschafterkonferenz und den beiderseitigen Regierungen zugegangen ist.

Artikel 2.

(1) Soweit nicht die Urkundenwerke (Artikel 1) den Verlauf der Grenzlinie in allen Einzelheiten festlegen, sollen die Vermessungsergebnisse maßgebend sein, die in besonderen Feldrisen noch nachzuweisen, zu prüfen und anzuerkennen sein werden.

(2) Diese Feldrisse werden von čechoslovakischer Seite im Archive des Ministeriums für öffentliche Arbeiten, von deutscher Seite bei der Landesgrenzstelle des Reichsministeriums des Innern niedergelegt werden.

Článek 3.

(1) Nesouhlasí-li mezi sebou popisy hranice, mapy dokumentárních děl a polní náčrtky, jsou rozhodujícími polní náčrtky.

(2) Nesouhlasí-li polní náčrtky s mírami vyšetřenými na místě, aniž hraniční znaky byly snad se svého místa posunuty, jsou směrodatnými výsledky místního šetření.

Článek 4.

Hraniční čára na povrchu zemském ohraňuje též výsostní oblast pod zemí i nad zemí.

ODDÍL II.

Silnice a cesty na hranici.

Článek 5.

(1) Oba státy budou pečovat o to, aby veřejné silnice a cesty, otevřené té které doby jako přechody s celní a pasovou kontrolou (celní cesty), nebo jako přechody pro malý pohraniční styk byly těmi, kdož jsou k tomu podle zákona nebo jinak povinni, i s objekty k nim patřícími udržovány tak, jak to odpovídá potřebám dopravy.

(2) Dohodě příslušných úřadů obou stran zůstává vyhrazeno, jak budou jednotně udržovány objekty (mosty, propustky atd.), jež přísluší k silnicím a cestám, uvedeným v odstavci 1 a jsou hranicí proťaty, jakož i o tom, jak budou přiměřeně rozděleny výlohy tím vzniklé.

Článek 6.

(1) Veřejné silnice a cesty, jichž střední čára tvoří státní hranici (hraniční silnice, hraniční cesty), budou i s objekty k nim patřícími společně udržovány těmi, kdož jsou k tomu podle zákona nebo jinak povinni. Příslušné úřady obou stran dohodnou se ještě o tom, jak se bude udržování jednotně provádět a náklad přiměřeně rozvrhovat, jakož i o tom, jak se upraví doprava.

(2) Silnice a cesty, v odstavci 1 označené, jež nebude již třeba udržovat pro žádnou

Artikel 3.

(1) Wenn die Grenzbeschreibungen, die Karten der Urkundenwerke und die Feldrisse nicht übereinstimmen, geben die Feldrisse den Ausschlag.

(2) Wenn die Feldrisse mit den örtlich ermittelten Maßen nicht übereinstimmen, ohne daß etwa die Grenzzeichen von der Stelle gerückt worden sind, so sind die örtlichen Ergebnisse maßgebend.

Artikel 4.

Die Grenzlinie auf der Erdoberfläche grenzt auch das Hoheitsgebiet unter und über der Erde ab.

ABSCHNITT II.

Straßen und Wege an der Grenze.

Artikel 5.

(1) Die beiden Staaten werden dafür Sorge tragen, daß die jeweils als Übergänge mit Zoll- und Paßkontrolle (Zollstraßen) oder als Übergänge für den kleinen Grenzverkehr zugelassenen öffentlichen Straßen und Wege mit den zugehörigen Anlagen von den dazu gesetzlich oder sonst Verpflichteten so unterhalten werden, wie es den Verkehrsbedürfnissen entspricht.

(2) Die einheitliche Durchführung der Unterhaltung von Anlagen (Brücken, Durchlässe usw.), die zu den im Absatz 1 angeführten Straßen und Wegen gehören und durch die Grenze durchschnitten werden, sowie die angemessene Verteilung der Kosten bleibt einer Verständigung der zuständigen Behörden der beiden Teile vorbehalten.

Artikel 6.

(1) Öffentliche Straßen und Wege, deren Mittellinie die Staatsgrenze bildet (Grenzstraßen, Grenzwege), werden mit den zugehörigen Anlagen von den dazu gesetzlich oder sonst Verpflichteten gemeinschaftlich unterhalten. Die zuständigen Behörden beider Teile werden sich noch verständigen, wie die Unterhaltung einheitlich durchgeführt und der Kostenaufwand angemessen verteilt sowie der Verkehr geregelt wird.

(2) Diejenigen im Absatz 1 bezeichneten Straßen und Wege, die zu erhalten beider-

z obou stran, zruší se ve vzájemné dohodě; hraniční označení bude náležitě pozměněno.

Článek 7.

(1) K používání hraničních silnic a hraničních cest v jejich celé šíři není třeba průkazů, jichž jest jinak potřeba k překročení hranice.

(2) Při používání hraničních silnic a hraničních cest v jejich celé šíři smějí úředníci a zaměstnanci, kteří podle svého řádného služebního určení obstarávají veřejnou službu bezpečnostní, strážní službu na hranici, službu celní, poštovní nebo telegrafní, nositi služební oděv, případně i s poboční zbraní, při výkonu své služby pak případně též střelné zbraně. Nesmějí však při tom bez zvláštní dohody mezi smluvními stranami prováděti mimo území svého státu úřední výkony.

Článek 8.

Oddíly branné moci nebo vojensky ozbrojené osoby obou států, které podle svého řádného služebního určení nemají obstarávati na hranici veřejnou službu bezpečnostní, pohraniční službu strážní nebo službu celní, nesmějí používati hraničních silnic ani hraničních cest.

Článek 9.

Zboží, které jest dopravováno po hraničních silnicích nebo hraničních cestách mezi různými místy téhož státu, jest při použití dílu silnice nebo cesty, ležícího mimo tento stát, posuzováno tak, jako kdyby bylo zůstalo uvnitř tohoto státu.

Článek 10.

Nové silnice a cesty přes hranici, jakož i nové mosty přes hraniční toky smějí býti zřizovány jen tehdy, souhlasí-li s tím úřady určené vládami obou států.

Článek 11.

Úřady obou států, pověřené udržováním a zřizováním silnic, cest a mostů na hranici,

seits kein Bedürfnis mehr besteht, werden im gegenseitigen Einvernehmen eingezogen; die Grenzvermarkung wird entsprechend geändert.

Artikel 7.

(1) Zur Benutzung der Grenzstraßen und Grenzwege in ihrer ganzen Breite bedarf es nicht der sonst zur Überschreitung der Grenze erforderlichen Ausweise.

(2) Bei Benutzung der Grenzstraßen und Grenzwege in ihrer ganzen Breite dürfen Beamte und Bedienstete, die nach ihrer ordnungsmäßigen Dienstbestimmung den öffentlichen Sicherheits-, Grenzüberwachungs-, Zoll-, Post- oder Telegraphendienst versehen, Dienstkleidung, gegebenenfalls mit Einschluß des Seitengewehres, bei Ausübung ihres Dienstes gegebenenfalls auch Schußwaffen tragen. Sie dürfen jedoch dabei Amtshandlungen außerhalb des Gebiets ihres Staates ohne eine besondere Verständigung zwischen den vertragschließenden Teilen nicht vornehmen.

Artikel 8.

Abteilungen der Wehrmacht oder militärisch bewaffnete Personen beider Staaten, die nach ihrer ordnungsmäßigen Dienstbestimmung nicht den öffentlichen Sicherheits-, Grenzüberwachungs- oder Zolldienst an der Grenze zu versehen haben, dürfen die Grenzstraßen und Grenzwege nicht benutzen.

Artikel 9.

Waren, die auf Grenzstraßen und Grenzwegen zwischen verschiedenen Orten desselben Staates befördert werden, sind bei Benutzung des außerhalb dieses Staates gelegenen Straßen- oder Wegeteils so anzusehen, als ob sie innerhalb des Staates verblieben wären.

Artikel 10.

Neue Straßen und Wege über die Grenze sowie neue Brücken über Grenzwasserläufe dürfen nur angelegt werden, wenn die von den Regierungen beider Staaten bestimmten Behörden einverstanden sind.

Artikel 11.

Die mit der Unterhaltung und Herstellung von Straßen, Wegen und Brücken an der

mohou v těchto věcech spolu jednati bezprostředně.

ODDÍL III.

Vody na hranici.

Díl 1.

Hraniční toky.

Článek 12.

(1) Podle článku VI závěrečného protokolu československo-německé rozhraničovací komise ze dne 28. března 1924 tvoří při vodních tocích, které vyznačují hranici (hraniční toky), střední čára vodního toku státní hranici.

(2) Státní hranice, určená v odstavci 1, sleduje povlovné, přirozené změny vodního toku. Při jinakých změnách zůstává až na další státní hranice tam, kde byla střední čára vodního toku před jeho změnou.

Článek 13.

Vlastnictví na hraničních tocích, jakož i jinaká práva a povinnosti na nich řídí se, pokud není v této smlouvě něco jiného ustanoveno, podle zákonů toho státu, v jehož výsostní oblasti leží dotčený díl vodního toku.

Díl 2.

Dosavadní vodní práva a vodní díla.

Článek 14.

Dosavadní vodní práva na hraničních tocích a na tocích hranicí přelátých — na těchto, pokud vodní práva jsou hranicí dotčena — jakož i vodní práva na hranici vůbec uznávají se oběma státy nadále za platná. Totéž platí o obecném užívání hraničních toků.

Článek 15.

Vodní práva, zapsaná již ve vodní knize nebo v pozemkové knize v době, kdy úmluva tato nabyla platnosti (článek 14), buďtež do 6 měsíců od nabytí platnosti této smlouvy, zápisy později provedené do 3 měsíců po zápise příslušnými úřady jednoho státu sděleny příslušným úřadům státu druhého.

Grenze beauftragten Behörden beider Staaten können in diesen Angelegenheiten unmittelbar miteinander verkehren.

ABSCHNITT III.

Gewässer an der Grenze.

Teil 1.

Grenzwasserläufe.

Artikel 12.

(1) Gemäß Artikel VI des Schlußprotokolls der čechoslovakisch-deutschen Grenzfestsetzungskommission vom 28. März 1924, bildet bei Wasserläufen, welche die Grenze bezeichnen (Grenzwasserläufe), die Mittellinie des Wasserlaufs die Staatsgrenze.

(2) Die im Absatz 1 bestimmte Staatsgrenze folgt den allmählichen natürlichen Veränderungen des Wasserlaufs. Bei sonstigen Veränderungen bleibt bis auf weiteres die vor der Änderung vorhanden gewesene Mittellinie des Wasserlaufs die Staatsgrenze.

Artikel 13.

Eigentum an Grenzwasserläufen sowie sonstige Rechte und Pflichten an ihnen richten sich, soweit in diesem Vertrage nicht etwas anderes bestimmt ist, nach den Gesetzen des Staates, in dessen Hoheitsgebiet der betreffende Teil des Wasserlaufs gelegen ist.

Teil 2.

Bestehende Wasserrechte und Wasseranlagen.

Artikel 14.

Die bestehenden Wasserrechte an den Grenzwasserläufen und an den von der Staatsgrenze durchschnittenen Wasserläufen — an diesen, soweit die Wasserrechte durch die Grenze betroffen werden — sowie Wasserrechte an der Grenze überhaupt, werden von beiden Staaten als auch weiterhin zu Recht bestehend anerkannt. Dasselbe gilt für den Gemeingebrauch an Grenzwasserläufen.

Artikel 15.

Die zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrags bereits in das Wasserbuch oder das Grundbuch eingetragenen Wasserrechte (Artikel 14) sind binnen 6 Monaten nach Inkrafttreten dieses Vertrags, die später erfolgenden Eintragungen binnen 3 Monaten nach ihrer Eintragung von den zuständigen Behörden des einen Staates denen des andern Staates mitzuteilen.

Článek 16.

Dosavadní soukromoprávní ujednání o užívání vody mezi vlastníky vodních děl a jinými zájemníky zůstávají nadále v platnosti i tenkrát, jestliže změnou hranice byla některá ze zúčastněných osob podrobena územní svrchovanosti druhého státu.

Článek 17.

Povinnosti k udržování, služebnosti a jiné závazky, které souvisejí s vodními právy druhu v článku 14 vyznačeného, zůstávají i nadále v platnosti bez ohledu na to, nalézá-li se dílo, na něž se vodní právo nebo povinnost vztahuje, na území jednoho nebo druhého státu aneb jsou-li osoby zavázané neb oprávněné podrobeny územní svrchovanosti jednoho nebo druhého státu.

Článek 18.

Osobám, pověřeným vyměřováním, prováděním, udržováním neb obsluhou vodních staveb na hranici (stavby umělé, regulační, meliorační atd.), držitelům děl na tocích zmíněných ve článku 14 a osobám jednajícím z jejich rozkazu, jakož i osobám zavázaným podle článku 17 a těm, již jednají z jejich rozkazu, jest po bližším dorozumění se příslušných úřadů obou stran poskytovat všechny přípustné úlevy při překročování hranice ku provedení prací, k výkonu jejich práv nebo ke splnění jejich povinností.

Článek 19.

Oba státy budou každý na svém území pečovat o to, aby díla na vodních tocích uvedených v článku 14 byla řádně udržována a provozována, jakož i aby nebyla rušena ve svém provozu.

Článek 20.

(1) Majitelé dolních pozemků na území jednoho státu jsou povinni přijímat povrchové vody tekoucí přirozeně mimo vodní tok z území druhého státu, jakož i v dosavadním objemu vodu drenážní.

(2) Vodu, která se přivede budoucími melioracemi, musí majitelé dolních pozemků

Artikel 16.

Die bisherigen privatrechtlichen Vereinbarungen zwischen Eigentümern von Wasseranlagen und anderen Beteiligten über die Wasserbenutzung bleiben weiterhin auch dann aufrecht erhalten, wenn infolge der Grenzänderung eine der beteiligten Personen der Gebietshoheit des andern Staates unterstellt wurde.

Artikel 17.

Unterhaltungsverpflichtungen, Dienstbarkeiten und sonstige Verbindlichkeiten, die mit Wasserrechten der im Artikel 14 bezeichneten Art zusammenhängen, bleiben auch fernerhin ohne Rücksicht darauf aufrechterhalten, ob sich die Anlage, auf die sich das Wasserrecht oder die Pflicht bezieht, auf dem Gebiete des einen oder des andern Staates befindet oder ob die verpflichteten oder berechtigten Personen der Gebietshoheit des einen oder des andern Staates unterstellt sind.

Artikel 18.

Denjenigen Personen, die mit der Vermessung, Durchführung, Unterhaltung oder Bedienung von Wasserbauten an der Grenze (Kunst-, Regulierungs-, Meliorationsbauten u. dgl.) betraut sind, den Besitzern der Anlagen an den im Artikel 14 bezeichneten Wasserläufen und ihren Beauftragten sowie den nach Artikel 17 Verpflichteten und ihren Beauftragten sind nach näherer Verständigung der beiderseitigen zuständigen Behörden beim Überschreiten der Grenze zwecks Durchführung ihrer Arbeiten, Ausübung ihrer Rechte oder Erfüllung ihrer Pflichten alle zulässigen Erleichterungen zu gewähren.

Artikel 19.

Die beiden Staaten werden jeder auf seinem Gebiete dafür sorgen, daß die Anlagen an den im Artikel 14 bezeichneten Gewässern ordnungsgemäß unterhalten und betrieben sowie in ihrem Betriebe nicht gestört werden.

Artikel 20.

(1) Die Unterlieger im Gebiete des einen Staates sind zur Aufnahme des aus dem Gebiete des andern Staates oberirdisch außerhalb eines Wasserlaufs natürlich abfließenden Wassers sowie des Dränagewassers im gegenwärtigen Umfang verpflichtet.

(2) Das durch künftige Bodenverbesserungen zugeleitete Wasser haben die Unterlieger

přijmouti podle společné úpravy, provedené úřady obou smluvních stran, případně za náhradu.

Díl 3.

Nová vodní práva a vodní díla.

Článek 21.

Mohla-li by nějakým dílem býti způsobena značnější nebo trvalá změna odtokových poměrů na hraničním toku nebo na vodě hranicí přetáté, bude každý z obou států bráti zřetel na oprávněné nároky zájemníků druhého státu.

Článek 22.

(1) Oba státy budou usnadňovati takové stavby, jichž účelem jest zajistiti hraniční toky a jich zaplavované území proti škodám způsobeným velkými vodami, opatřiti dostatečný odpad, odvodniti a zavodniti pozemky a konečně využiti vodní síly hraničních toků. Při úpravách jest hlavně dbáti toho, aby nenastalo přesušení pozemků ležících na jedné neb na druhé straně a aby bylo umožněno jich odvodňování.

(2) Při rozhodování o povolení nových vodních práv jest dbáti toho, aby nebylo zadáváno i to množství vody, jehož jest třeba pro zavodňování přilehlých pozemků.

Díl 4.

Úřady a řízení.

Článek 23.

(1) Ve vodních věcech rozhoduje zásadně každý ze smluvních států pro svou výsoštní oblast.

(2) Vztahují-li se správní opatření na hraniční toky a na taková práva na tocích hranicí přetátých, která jsou hranicí dotčena, jakož i na vodní práva na hranici vůbec, jest je zásadně činiti pouze v dohodě příslušných úřadů obou států. Při nebezpečí v prodlení může na hraničních tocích býti započato s jednostrannými opatřeními k ochraně břehů

nach einer von den beiderseitigen Behörden vorgenommenen gemeinsamen Regelung, gegebenenfalls gegen Entschädigung, aufzunehmen.

Teil 3.

Neue Wasserrechte und Wasseranlagen.

Artikel 21.

Wenn durch eine Anlage eine bedeutendere oder dauernde Änderung der Abflußverhältnisse eines Grenzwasserlaufs oder eines von der Grenze durchschnittenen Gewässers verursacht werden könnte, wird jeder der beiden Staaten auf die gerechtfertigten Ansprüche der Interessenten des andern Staates Rücksicht nehmen.

Artikel 22.

(1) Die beiden Staaten werden solche Bauten fördern, welche die Sicherung der Grenzwasserläufe und ihres Überschwemmungsgebiets gegen Hochwasserschäden, die Schaffung ausreichender Vorflut, die Entwässerung und Bewässerung der Grundstücke und endlich die Ausnutzung der Wasserkraft der Grenzwasserläufe zum Zweck haben. Insbesondere ist bei Regulierungen darauf zu achten, daß eine übermäßige Trockenlegung der an der einen oder andern Seite gelegenen Grundstücke vermieden und daß deren Bewässerung ermöglicht werde.

(2) Bei Entscheidungen über die Bewilligung neuer Wasserrechte ist darauf zu achten, daß nicht auch jene Wassermenge vergeben werde, die für die Bewässerung der anliegenden Grundstücke erforderlich ist.

Teil 4.

Behörden und Verfahren.

Artikel 23.

(1) Die Entscheidungen in Wasserangelegenheiten werden von jedem der vertragsschließenden Staaten grundsätzlich für sein Hoheitsgebiet getroffen.

(2) Verwaltungsmaßnahmen sind grundsätzlich nur im Einverständnis der zuständigen Behörden beider Staaten zu ergreifen, soweit sie sich auf Grenzwasserläufe und auf solche Rechte an den von der Grenze durchschnittenen Wasserläufen, die durch die Grenze betroffen werden, sowie auf Wasserrechte an der Grenze überhaupt beziehen. Bei

ještě před dosažením dohody; o tom budiž však zároveň zpraven příslušný úřad druhého státu k vůli dodatečnému docílení dohody.

(3) Při nových vodních dílech na tocích hraničních, jež mají býti zřízena pouze na území jednoho ze smluvních států, jest pro schválení nového díla a udělení nového vodního práva třeba souhlasu příslušného úřadu státu druhého.

(4) Při nových vodních dílech na hraničních tocích a jiných hranicích přetáčných vodách, jež mají býti zřízena na území obou smluvních států, neb při vodních dílech na území jednoho státu, jež způsobují vzdutí na území státu druhého, rozhodne každý z příslušných úřadů o té části vodního díla neb o vzdutí, jež leží na území jeho státu. Při tom budiž podle možnosti hleděno k tomu, aby řízení byla provedena současně aneb aspoň souvisle, a oba úřady nechtě se dohodnou, aby bylo zabráněno rozporům v obsahu obou povolovacích nálezů.

(5) Při nových vodních dílech, jež mají býti zřízena na území jednoho z obou států, jimiž by však mohla býti nepříznivě dotčena práva nebo zájmy na území státu druhého, vejde vodopolicijní úřad prvního státu ve styk s vodopolicijním úřadem státu druhého za tím účelem, aby bylo docíleno vyrovnání práv a zájmů obou stran.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 platí pro veškeré záležitosti nerozhodnuté v době, kdy tato smlouva nabude platnosti.

Článek 24.

Veškerá vodní práva, jež budou spočívat na dohodě příslušných úřadů obou států anebo na rozhodnutí rozhodčího soudu, uvedeného v článku 35, zapíší se do vodních knih obou států.

Gefahr im Verzuge können an Grenzwasserläufen einseitige Uferschutzmaßnahmen noch vor der Erzielung des Einverständnisses in Angriff genommen werden; gleichzeitig ist jedoch behufs nachträglicher Herstellung des Einverständnisses die zuständige Behörde des andern Staates hiervon in Kenntnis zu setzen.

(3) Bei neuen Wasseranlagen an Grenzwasserläufen, die ganz auf dem Gebiete des einen der vertragschließenden Staaten errichtet werden sollen, ist das Einverständnis der zuständigen Behörde des andern Staates für die Genehmigung der neuen Anlage und für die Verleihung des neuen Wasserrechts erforderlich.

(4) Bei neuen Wasseranlagen an Grenzwasserläufen und sonstigen von der Grenze durchschnittenen Gewässern, die auf dem Gebiete beider vertragschließenden Staaten errichtet werden sollen, oder bei Anlagen im Gebiete des einen Staates, die einen Rückstau im Gebiete des andern Staates hervorrufen, hat jede der zuständigen Behörden über den auf dem eigenen Staatsgebiete zu errichtenden Teil der Anlage oder über den Rückstau Entscheidung zu treffen. Hierbei ist nach Möglichkeit auf eine gleichzeitige oder doch zusammenhängende Durchführung beider Verfahren Bedacht zu nehmen und behufs Vermeidung von Widersprüchen im Inhalt der beiderseitigen Bewilligungsurkunden das Einvernehmen zwischen den beiden Behörden herzustellen.

(5) Bei neuen Wasseranlagen, die ganz im Gebiete des einen Staates errichtet werden sollen, durch die aber Rechte oder Interessen im Gebiete des andern Staates beeinträchtigt werden könnten, wird die Wasserpolizeibehörde des erstbezeichneten Staates mit der Wasserpolizeibehörde des andern Staates in Verbindung treten, um einen Ausgleich der beiderseitigen Rechte und Interessen herbeizuführen.

(6) Die Bestimmungen in den Absätzen 1 bis 5 gelten auch für alle zur Zeit des Inkrafttretens dieses Vertrags anhängigen Sachen.

Artikel 24.

Alle Wasserrechte, die auf Grund des Einverständnisses der zuständigen Behörden beider Staaten oder durch die Entscheidung des im Artikel 35 bezeichneten Schiedsgerichts begründet werden, sind in die Wasserbücher beider Staaten einzutragen.

Článek 25.

Úřady obou států, které budou působiti při provádění oddílu III této smlouvy, mohou spolu bezprostředně jednati.

ODDÍL IV.

Zabezpečení průběhu hranice, jakož i udržování hraničních znaků a měrických značek na hranici.

Článek 26.

Oba státy zavazují se chrániti hraniční znaky, měrické značky a jiná zařízení k označení státní hranice před odstraněním, poškozením nebo zneužíváním a pečovati o to, aby povaha, tvar, poloha a směr břehů a koryt hraničních toků byly pokud možno zachovány beze změny.

Článek 27.

(1) Oba státy zavazují se, všude tam, kde hranice probíhá lesy nebo křovinami, udržovati po obou stranách hraniční čáry trvale vymýcený pruh území po jednom metru na každé straně hraniční čáry, a zabrániti, aby v tomto pruhu území nevznikla zařízení, která by byla na újmu zřetelnosti hranice, nebo jimiž by byla ztížena obchůzka hranice.

(2) Dosavadní zařízení jest třeba upravití teprve při jejich obnově tak, jak jest stanoveno v odstavci 1.

Článek 28.

Mezníky k označení soukromého vlastnictví smějí býti na státní hranici osazovány toliko tenkrát, souhlasí-li s tím úřady obou stran, označené v článku 30 odstavec 2.

Článek 29.

Zjišťováním hraničních závad pověří se s československé strany finanční stráž, se strany německé pak říšští, státní a obecní zaměstnanci, konající službu na státní hranici. Tito budou povinni hlásiti úřadům (článek 30 odstavec 1) poškození nebo ohrožení hraničních znaků, zatemnění hraniční čáry nebo jednání odporující povinnosti udržovati hranici volnou.

Artikel 25.

Die Behörden beider Staaten, die in Anwendung der Bestimmungen des Abschnitts III dieses Vertrags tätig werden, können unmittelbar miteinander verkehren.

ABSCHNITT IV.

Sicherstellung des Grenzverlaufs sowie Unterhaltung der Grenzzeichen und der Grenzvermessungsmarken.

Artikel 26.

Beide Staaten verpflichten sich, die Grenzzeichen, Vermessungsmarken und andere Einrichtungen zur Bezeichnung der Staatsgrenze gegen Beseitigung, Beschädigung oder mißbräuchliche Benutzung zu schützen und dafür zu sorgen, daß die Beschaffenheit, Form, Lage und Richtung der Ufer und Betten der Grenzwasserläufe soweit wie möglich unverändert erhalten werden.

Artikel 27.

(1) Beide Staaten verpflichten sich, überall da, wo die Grenze durch Wälder oder Gebüsch verläuft, einen Geländestreifen von je 1 m Breite zu beiden Seiten der Grenzlinie dauernd ausgelichtet zu erhalten und zu verhindern, daß in diesem Geländestreifen Anlagen errichtet werden, wodurch die Deutlichkeit der Grenze beeinträchtigt oder ihr Begehen erschwert werden könnte.

(2) Schon bestehende Anlagen brauchen erst bei einer Erneuerung so eingerichtet zu werden, wie es im Absatz 1 vorgesehen ist.

Artikel 28.

Auf der Staatsgrenze dürfen Eigentums-grenzzeichen nur errichtet werden, wenn die beiderseitigen im Artikel 30, Absatz 2 bezeichneten Behörden zustimmen.

Artikel 29.

Grenzmängel festzustellen, werden českoslovakischerseits die Finanzwache, deutscherseits die an der Staatsgrenze Dienst tuenden Reichs-, Staats- und Gemeindebediensteten beauftragt. Diese haben Beschädigungen oder Gefährdungen von Grenzzeichen, Verdunkelungen der Grenzlinie oder Zuwiderhandlungen gegen die Grenzfrehaltungspflicht den Dienststellen (Artikel 30, Abs. 1) zu melden.

Článek 30.

(1) Odstraňováním hraničních závad budou pověřeny s československé strany politické úřady první instance, se strany německé pruské úřady zemských radů, a to každý pro svůj úřední obvod.

(2) Pokud lze odstraniti hraniční závady toliko za pomoci hraniční dokumentace nebo pokud jich odstranění přivodí potřebu změnit údaje v měřickém díle, provedou tyto práce se strany československé úředníci pověřeni tím ministerstvem veřejných prací, s německé strany úředníci příslušných měřických úřadů.

(3) Nemůže-li ze zvláštních důvodů hraniční znak zůstat na svém dosavadním místě, nebo nemůže-li býti tam opět osazen, jest nové místo pro něj zvoliti podle místních poměrů. Toto nové místo jest číselně určití navázáním na polygonální pořady a měřickou síť, jichž bylo použito při stanovení hranice.

(4) Úřady obou států (odstavce 1, 2) mohou, pokud jde o odstraňování hraničních závad, spolu bezprostředně jednati.

Článek 31.

(1) Každý stát udržuje svým nákladem hraniční znaky osazené zcela na jeho území.

(2) Z hraničních znaků, osazených přímo v hraniční čáře, udržují se na československé útraty znaky od kamene čís. 1 až ke kameni čís. 72 a od kamene čís. 120 exclusive až k čís. 146, na německé útraty znaky od kamene čís. 72 exclusive až k čís. 120 a od kamene čís. 146 exclusive až k čís. 171. Bude-li k tomu zapotřebí součinnosti měřických úředníků obou stran podle článku 30 odstavec 2, jest na místě sepsati dvojmo zápis v jazycích obou států a předložiti příslušným úřadům; k němu připojiti jest polní zápisníky, náčrtky atd., jež byly při tom zhotoveny a uznány.

(3) Každý stát hradí osobní náklady, které vzniknou spolupůsobením jeho měřických úředníků.

Článek 32.

(1) Úřední osoby, pověřené udržováním

Artikel 30.

(1) Grenzmängel zu beseitigen, werden čechoslovakischerseits die politischen Behörden I. Instanz, deutscherseits die preußischen Landratsämter für ihren Amtsbereich beauftragt.

(2) Soweit Grenzmängel nur mit Hilfe der Grenzurkunden beseitigt werden können oder ihre Beseitigung eine Änderung der Angaben in den Vermessungsurkunden erforderlich macht, werden čechoslovakischerseits die vom Ministerium für öffentliche Arbeiten damit betrauten Beamten, deutscherseits die Beamten der zuständigen Vermessungsbehörden die Arbeiten ausführen.

(3) Kann aus besonderen Gründen ein Grenzzeichen nicht an seinem bisherigen Standort bleiben oder kann es nicht wieder dort aufgestellt werden, so ist der neue Standort nach der Örtlichkeit auszuwählen. Der neue Standort ist im Anschluß an die Polygonzüge und das Hilfsliniennetz zahlenmäßig zu bestimmen, die bei der Grenzfestsetzung benutzt worden sind.

(4) Die Dienststellen beider Staaten (Absätze 1, 2) dürfen zur Behebung von Grenzmängeln unmittelbar miteinander verkehren.

Artikel 31.

(1) Jeder Staat unterhält auf seine Kosten die Grenzzeichen, die ganz auf seinem Gebiete stehen.

(2) Von den Grenzzeichen, die auf der Grenzlinie selbst stehen, werden auf čechoslovakische Kosten die von Stein Nr. 1 bis Nr. 72 und von Stein Nr. 120 ausschließlich bis Nr. 146, auf deutsche Kosten die von Stein Nr. 72 ausschließlich bis Nr. 120 und von Stein Nr. 146 ausschließlich bis Nr. 171 unterhalten. Wenn die Mitwirkung der Vermessungsbeamten beider Teile gemäß Artikel 30, Absatz 2 erforderlich wird, ist an Ort und Stelle eine Niederschrift in den Sprachen beider Staaten doppelt anzufertigen und den zuständigen Behörden zu übermitteln; beizufügen sind die Feldbücher, Handrisse usw., die dabei aufgenommen und anerkannt worden sind.

(3) Jeder Staat trägt die persönlichen Kosten, die durch die Mitwirkung seiner Vermessungsbeamten entstehen.

Artikel 32.

(1) Die mit der Grenzunterhaltung be-

hranice, a dělníci je doprovázející smějí při své činnosti po hranici volně procházeti a ji překračovati a bráti s sebou beze cla a dávek pro vlastní potřebu přiměřené množství potravin a nápojů a jiných okolnostem přiměřených cestovních svršků, jakož i upotřebené nářadí a přístroje, jichž potřebují při svých pracích, aniž by byly proto povinny dostaviti se s nimi k celnímu úřadu. Při tom se předpokládá, že nářadí a přístroje, jakož i nespoteřebované předměty cestovní výstroje budou při návratu vzaty s sebou zase zpět. Obě celní správy mají na vůli, prováděti celní kontrolu na místě samém. Úřední osoby, pověřené udržováním hranice, musí býti opatřeny průkazy a jimi se na požádání pohraničních úředních orgánů prokázati. Průkazy tyto budou vydávány úřady domovského státu úředníka, označenými ve článku 30 odstavec 1. Při tom jest použití tiskopisů vydaných v jazycích

Příloha 2.

obou států podle přiloženého vzoru. Určení formátu a barvy vyhrazuje se dohodě. Budou-li zaměstnání dělníci, má ten, kdo práce řídí, míti při sobě seznam dělníků podle jmen. Dělníci musí nositi na levé paži bílé, postupně očíslované, úředně orazítkované pásky. Kdož práce řídí, jsou povinni pečovati o to, aby osoby jim podřízené přesně dodržovaly ustanovení jich se týkající. Jedná-li někdo proti těmto předpisům, nesmí býti nadále při udržovacích pracích zaměstnáván.

(2) O každé udržovací práci na hranici zpraví úřady obou států, v článku 30 označené, navzájem sebe a příslušné úřady celní správy druhého státu, a to pokud možno 6 dní předem.

Článek 33.

(1) Každých deset let, nejprve v roce 1937, provedena bude po dohodě mezi úřady označenými v článku 30, odstavec 2, zmocnění těchto úřadů společná přehlídka hranice. Každá strana může přizvati zástupce ostatních úřadů, jakož i zúčastněné soukromníky. Přehlídku řídí zmocněnec úřadu toho státu, jemuž podle článku 31, odstavec 2, náleží udržovati příslušný hraniční úsek.

(2) Přehlídku hranice konati jest na podkladě dokumentů; zjištěné malé hraniční zá-

trauten Beamten und die Arbeiter in ihrer Begleitung dürfen bei ihrer Tätigkeit die Grenze frei begehen und überschreiten und ihren Mundvorrat sowie sonstigen den Umständen angemessenen Reisebedarf und die bei ihren Arbeiten nötigen gebrauchten Geräte und Instrumente, ohne deswegen zur Vorführung beim Zollamt verpflichtet zu sein, frei von Zöllen und Abgaben mit sich führen. Hierbei ist Voraussetzung, daß die Geräte und Instrumente sowie unverbrauchte Gegenstände des Reisebedarfs bei der Rückkehr wieder mit zurückgebracht werden. Den beiden Zollverwaltungen bleibt es unbenommen, an Ort und Stelle eine Zollkontrolle vorzunehmen. Die mit der Grenzunterhaltung betrauten Beamten müssen Ausweise bei sich führen und auf Verlangen der Grenzbeamten vorzeigen. Die Ausweise werden von der im Artikel 30, Absatz 1 bezeichneten Behörde des Heimatlandes des Beamten ausgestellt. Dabei sind in den Sprachen beider Staaten abgefaßte Vordrucke nach dem anliegenden Muster zu verwenden. Über Größe und Farbe der Ausweise bleibt eine Verständigung vorbehalten. Werden Arbeiter beschäftigt, so hat der Leiter der Arbeiten ein namentliches Verzeichnis der Arbeiter bei sich zu führen. Die Arbeiter müssen weiße, mit fortlaufenden Nummern versehene, amtlich abgestempelte Binden am linken Arm tragen. Die Leiter der Arbeiten haben dafür zu sorgen, daß die ihnen unterstellten Personen die sie angehenden Bestimmungen genau einhalten. Wer den Bestimmungen zuwiderhandelt, darf nicht weiter zu den Unterhaltungsarbeiten herangezogen werden.

Anlage 2.

(2) Von jeder Grenzunterhaltungsarbeit haben die im Artikel 30 bezeichneten Behörden der beiden Staaten einander und die zuständige Zollstelle des andern Staates und zwar möglichst 6 Tage vorher zu benachrichtigen.

Artikel 33.

(1) Alle zehn Jahre, zunächst 1937, findet nach Vereinbarung zwischen den im Artikel 30, Absatz 2 bezeichneten Behörden durch deren Beauftragte eine gemeinsame Grenzbesichtigung statt. Vertreter anderer Behörden sowie beteiligte Privatpersonen zuzuziehen, steht jeder Seite frei. Die Besichtigung leitet der Beauftragte der Behörde des Staates, dem die Unterhaltung des Grenzabschnitts nach Artikel 31, Absatz 2 obliegt.

(2) Die Grenzbesichtigung ist an Hand der Urkunden vorzunehmen; vorgefundene kleine

vady jest odstraniti nebo zařiditi potřebné práce.

(3) O výsledku přehlídky sepíše se na místě dvojmo zápis v jazycích obou států a doručí příslušným úřadům.

(4) Každý stát hradí osobní výlohy osob jím podle odstavce 1 přizvaných, pokud pak jde o věcné výlohy, platí ustanovení článku 31 odstavce 1, 2.

ODDÍL V.

Všeobecná a závěrečná ustanovení.

Článek 34.

Smluvní státy sdělí si navzájem úřady příslušné podle této smlouvy.

Článek 35.

(1) Povstal-li by spor o výklad nebo použití této smlouvy, jest takový spor na požádání jednoho z obou států předložiti k rozhodnutí rozhodčímu soudu. Toto platí též pro předběžnou otázku, týká-li se spor výkladu nebo použití smlouvy. Rozhodnutí rozhodčího soudu bude míti závaznou moc. Rozhodčí soud bude ustaven pro každý spor tím způsobem, že každý stát bude jmenovati jednoho ze svých příslušníků rozhodčím soudcem a že obě strany zvolí za předsedu příslušníka některého státu třetího. Nedohodnou-li se smluvní státy na volbě předsedy do 1 měsíce od doby, kdy byl vznesen požadavek, aby rozhodl rozhodčí soud, požádají společně presidenta správní rady Stálého rozhodčího dvoru v Haagu o jmenování předsedy. Oba smluvní státy vyhrazují si dohodnouti se předem pro určitou dobu na osobě předsedy. Náklad vzniklý spolupůsobením předsedy hradí každá strana z polovice.

(2) Rozhodčí soud jest povolán za náležitěho uvážení zájmů zúčastněných, závazně rozhodnouti též v případech vyjmenovaných ve člancích 5, 6 a v článku 23 odstavce 2—4, jestliže příslušné úřady obou smluvních států se nedohodnou.

Grenzmängel sind zu beheben oder die erforderlichen Arbeiten zu veranlassen.

(3) Über das Besichtigungsergebnis wird an Ort und Stelle eine Niederschrift in den Sprachen der beiden Staaten doppelt hergestellt und den zuständigen Behörden übermittelt.

(4) Jeder Staat trägt die persönlichen Kosten für die von ihm gemäß Absatz 1 zugezogenen Personen; für die sachlichen Kosten gelten die Bestimmungen des Artikel 31, Absatz 1, 2.

ABSCHNITT V.

Allgemeine- und Schlußbestimmungen.

Artikel 34.

Die vertragschließenden Staaten werden sich die zuständigen Behörden im Sinne dieses Vertrags gegenseitig mitteilen.

Artikel 35.

(1) Wenn über die Auslegung oder Anwendung dieses Vertrags eine Streitigkeit entstehen sollte, so soll diese auf Verlangen eines der beiden Staaten einem Schiedsgericht zur Entscheidung vorgelegt werden. Dies gilt auch für die Vorfrage, ob sich die Streitigkeit auf die Auslegung oder Anwendung des Vertrags bezieht. Die Entscheidung des Schiedsgerichts soll verbindliche Kraft haben. Das Schiedsgericht wird für jeden Streitfall in der Weise gebildet, daß jeder Staat einen seiner Staatsangehörigen zum Schiedsrichter ernennt und daß beide Teile einen Angehörigen eines dritten Staates zum Obmann wählen. Einigen sich die vertragschließenden Teile nicht binnen 1 Monat, nachdem das Verlangen auf schiedsgerichtliche Entscheidung eingegangen ist, über die Wahl des Obmanns, so werden sie gemeinsam den Präsidenten des Verwaltungsrats des Ständigen Schiedshofes im Haag um Ernennung des Obmanns ersuchen. Die beiden vertragschließenden Staaten behalten sich vor, sich von vornherein für einen bestimmten Zeitraum über die Person des Obmanns zu verständigen. Die aus der Mitwirkung des Obmanns entstehenden Kosten trägt jeder Teil zur Hälfte.

(2) Das Schiedsgericht soll auch in den Fällen der Artikel 5, 6 und des Artikel 23, Absatz 2—4, unter gerechter Abwägung der Interessen der Beteiligten eine bindende Entscheidung treffen, wenn die zuständigen Behörden der beiden vertragschließenden Staaten nicht zu einer Einigung gelangt sind.

Článek 36.

Nehledíc ku článku 9 a ku článku 32 odstavce 1 nejsou touto smlouvou dotčeny celní předpisy obou států ani ustanovení jiných smluv mezi nimi.

Článek 37.

(1) Tato smlouva bude ratifikována a ratifikační listiny budou pokud možno nejdříve vyměněny v Praze.

(2) Smlouva nabývá platnosti čtyři týdny po výměně ratifikačních listin a zůstává v platnosti, pokud nebude dohodou obou stran změněna nebo zrušena.

Čemuž na svědomí zmocněnci tuto smlouvu podepsali a opatřili svými pečeti.

Dáno v Berlíně, dne 3. února 1927

ve dvojím vyhotovení, v československém a německém jazyce, při čemž obě znění mají stejnou platnost.

L. S. Ing. V. ROUBÍK v. r.

L. S. PAUL ECKARDT v. r.

Artikel 36.

Unberührt von diesem Vertrage bleiben, abgesehen von Artikel 9 und von Artikel 32, Absatz 1, die Zollvorschriften beider Staaten sowie andere Vereinbarungen zwischen ihnen.

Artikel 37.

(1) Dieser Vertrag soll ratifiziert werden und die Ratifikationsurkunden sollen sobald wie möglich in Prag ausgetauscht werden.

(2) Der Vertrag tritt 4 Wochen nach dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft und gilt, bis er im beiderseitigen Einvernehmen abgeändert oder aufgehoben wird.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Geschehen in Berlin am 3. Februar 1927 in doppelter Ausfertigung in čechoslovenské a německé řeči, kdež obě znění mají stejnou platnost.

L. S. Ing. V. ROUBÍK m. p.

L. S. PAUL ECKARDT m. p.

Príloha 1.Anlage 1.

*Commission de Délimitation
de la frontière
Germano-Tchécoslovaque.*

Procès-Verbal de Délimitation

de la frontière

entre l'Allemagne et l'Etat Tchécoslovaque

(Sections de Ratibor et de Leobschütz).

En exécution des stipulations de l'Article 83 (alinéas 4 à 8 inclus) du Traité de Paix entre les Puissances Alliées et Associées et l'Allemagne, signé à Versailles le 28 juin 1919, une Commission de Délimitation comprenant un Délégué Britannique, un Délégué Français, un Délégué Italien, un Délégué Japonais, un Délégué Polonais et un Délégué Tchécoslovaque a déterminé la frontière entre la Haute-Silésie et l'Etat Tchécoslovaque dans la région de Ratibor. Le résultat des travaux de cette Commission est consigné dans le « Procès-Verbal de Délimitation de la frontière entre la Pologne et l'Etat Tchécoslovaque, Section de Ratibor » signé à Opava (Troppau) le 6 décembre 1920 par les Membres de ladite Commission de Délimitation, et qui, avec ses annexes, est joint au présent Procès-Verbal.

D'autre part, la Conférence des Ambassadeurs, par Résolution en date du 20 juillet 1920, décida que, dans le cas où le territoire situé au Nord de la frontière ainsi tracée serait, par suite du plébiscite de Haute-Silésie, attribué à l'Allemagne, cette frontière ne deviendrait définitive qu'après examen de toutes les observations que le Gouvernement allemand pourrait formuler à cet égard. Consécutivement à cette Résolution et au résultat du plébiscite en Haute-Silésie, la Conférence des Ambassadeurs a, le 1er mars 1922, décidé (Décision notifiée par le Secrétariat Général le 8 mars 1922) de constituer une Commission Germano-Tchécoslovaque chargée de l'examen des observations de détail formulées par le Gouvernement allemand au sujet de la délimitation de la frontière entre la Haute-Silésie et l'Etat Tchécoslovaque et de procéder

Překlad příl. 1.

(není obsažen v ratifikační listině).

*Komise pro stanovení hranice
německo-československé.*

Protokol

o stanovení hranice

mezi Německem a Československem

(úsek Ratibor a Leobschütz).

Provádějíc ustanovení článku 83 (odstavce 4 až včetně 8) mírové smlouvy mezi spojenými a sdruženými mocnostmi a Německem, podepsané dne 28. června 1919 ve Versailles, stanovila komise, složená z britského, francouzského, italského, japonského, polského a československého zástupce, hranici mezi Horním Slezskem a Československem v úseku ratibořském. Výsledek prací této komise jest uveden v „Protokole o stanovení hranice mezi Polskem a Československem, úsek Ratibor“, který byl podepsán členy jmenované rozhraničovací komise dne 6. prosince 1920 v Opavě a jest se svými přílohami připojen k tomuto protokolu.

Konference Velvyslanců* usnesením ze dne 20. července 1920 rozhodla, že v případě, že by následkem hlasování lidu v Horním Slezsku bylo území, ležící severně od hranice takto vedené, přirčeno Německu, stanovená hranice stane se konečně platnou teprve po přezkoušení veškerých námitek, které by případně německá vláda vznesla proti stanovené hranici. V důsledku tohoto rozhodnutí a výsledku hlasování lidu v Horním Slezsku rozhodla se Konference Velvyslanců dne 1. března 1922 (rozhodnutí bylo sděleno generálním sekretariátem dne 8. března 1922), ustanoviti německo-československou komisi a pověřiti ji úkolem, aby podrobně prozkoumala námítky, přednesené německou vládou proti stanovení hranice mezi Horním Slezskem a Československem, urychleně přezkoušela vedení hranice a vzala při tom zřetel na ony námítky

à la révision rapide du tracé de cette frontière en tenant compte, si elles se trouvent justifiées, des observations du Gouvernement allemand, et que cette Commission serait des Commissaires des principales Puissances Alliées et du Commissaire tchécoslovaque de la Commission Polono-Tchécoslovaque à l'exclusion du Commissaire polonais de cette Commission, et d'un Commissaire désigné par le Gouvernement allemand.

La Conférence des Ambassadeurs a, de plus, invité les trois Commissions de Délimitation Germano-Polonoise, Polono-Tchécoslovaque et Germano-Tchécoslovaque à se réunir en séance plénière dans le but de procéder à la détermination sur le terrain du point commun aux trois frontières de la Pologne, de la Tchécoslovaquie et de l'Allemagne.

Enfin, la Conférence des Ambassadeurs a, par Décision notifiée par lettre du Secrétaire Général en date du 30 janvier 1923, chargé la Commission Germano-Tchécoslovaque de procéder à la délimitation de la partie de la frontière germano-tchécoslovaque visée par l'Article 83 (alinéas 2 et 3) du Traité de Versailles et constituée par la limite qui, avant le Traité, séparait administrativement les Cercles de Leobschütz et de Ratibor, depuis un point situé sur cette ligne à environ 2 kilomètres au Sud-Est de Katscher jusqu'à l'ancienne frontière entre l'Allemagne et l'Autriche-Hongrie.

Ont été désignés comme Membres de la Commission Germano-Tchécoslovaque:

par le Gouvernement de l'Empire
Britannique:

Le Lieutenant-Colonel CAREY, du Génie,
Commissaire;

par le Gouvernement de la France:

Le Lieutenant-Colonel UFFLER, de l'Infanterie, Commissaire;

par le Gouvernement de l'Italie:

Le Lieutenant-Colonel PELLICELLI, de l'Etat-Major, Commissaire;

par le Gouvernement du Japon:

Le Commandant ANDO, de l'Etat-Major, Commissaire;

par le Gouvernement de l'Allemagne:

Le docteur GOEPPERT, Ministre Plénipotentiaire, Commissaire;

německé vlády, které by se komisi jevíly býti oprávněnými. Této komisi měli náležeti komisaři hlavních spojeneckých mocností, československý komisař polsko-československé komise, s vyloučením polského komisaře v této komisi, jakož i komisař jmenovaný německou vládou.

Konference Velvyslanců vybídla dále tři rozhraničovací komise, německo-polskou, polsko-československou a německo-československou, aby se sešly k společné schůzi za účelem určení na místě samém společného bodu tří hranic Polska, Československa a Německa.

Konečně pověřila Konference Velvyslanců rozhodnutím, které uvedla ve známost dopisem generálního sekretariátu ze dne 30. ledna 1923, německo-československou komisi, aby určila onu část německo-československé hranice, která jest popsána v článku 83 (odstavec 2 a 3) smlouvy Versailleské a jest tvořena hranicí, jež před touto smlouvou rozdělovala správní obvody krajů Leobschütz a Ratibor, a to od bodu ležícího na této hranici ve vzdálenosti as 2 km jihovýchodně od Katscher až k bývalé hranici mezi Německem a Rakousko-Uherskem.

Členy německo-československé komise byli jmenováni:

vládou britské říše:

pan podplukovník CAREY, od ženijního vojska, jako komisař;

vládou francouzskou:

pan podplukovník UFFLER, od pěchoty, jako komisař;

vládou italskou:

pan podplukovník PELLICELLI, od hlavního štábu, jako komisař;

vládou japonskou:

pan major ANDO, od hlavního štábu, jako komisař;

vládou německou:

pan Dr GOEPPERT, zplnomocněný ministr, jako komisař;

par le Gouvernement de l'Etat Tchécoslovaque:

L'Ingenieur ROUBÍK, Chef de Section au Ministère tchécoslovaque des Travaux Publics, Commissaire.

Les Commissaires ci-dessus désignés, dûment accrédités, ont assuré la délimitation de la frontière entre l'Allemagne et l'Etat Tchécoslovaque, sections de Ratibor et de Leobschütz, comme il est dit ci-après. Le Commandant ANDO, Commissaire du Japon, a participé à ces travaux jusqu'au 25 février 1923, date à laquelle il s'est retiré de la Commission conformément aux instructions de son Gouvernement, notifiées au Président de la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque par lettre du Secrétariat Général de la Conférence des Ambassadeurs en date du 4 décembre 1922, dont copie est jointe au présent Procès-Verbal.

Article I.

Les Procès-Verbaux des séances de la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque, au nombre de six, portant la signature des Commissaires et leur timbre respectif, figurent dans un Recueil de Documents établi en trois exemplaires en langue française, joint au présent Procès-Verbal.

Article II.

A. Section de Ratibor:

Le tracé de la ligne-frontière définie par l'article 83 (alinéas 4 à 6 inclus) du Traité de Versailles et déterminée, abornée, levée et décrite en l'année 1920 par la Commission de Délimitation Polono-Tchécoslovaque, a subi des modifications partielles votées par la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque dans les parties suivantes (de l'Est à l'Ouest):

1. — entre la borne principale N° 8 et la borne principale N° 13 (Colonie Rakowiec);

2. — entre la borne principale N° 25 et la borne principale N° 42 (Commune d'Owschütz);

3. — entre la borne principale N° 56 et la borne principale N° 63 (partie Nord-Ouest du Domaine de Neuwoschütz);

4. — entre l'ancienne borne intermédiaire N° 80/2 (nouvelle borne principale N° 81) et l'ancienne borne intermédiaire N° 84/3 (nouvelle borne intermédiaire N° 84/4) au Nord-Est de Kuchelna;

vládou československou:

pan ingenieur ROUBÍK, odborový přednosta v československém ministerstvu veřejných prací, jako komisař.

Shora označení, v náležitě formě zmocnění komisaři definitivně určili hranici mezi Německem a Československem v úsecích Ratibor a Leobschütz způsobem, jak v dalším popsáno. Major ANDO, japonský komisař, zúčastnil se těchto prací až do 25. února 1923, v kterýžto den odešel z komise, řídě se příkazy své vlády, o nichž byl předsedající německo-československé rozhraničovací komise uvědoměn dopisem generálního sekretariátu Konference Velvyslanců ze dne 4. prosince 1922, připojeným v opise k tomuto protokolu.

Článek I.

Protokoly o sezeních německo-československé rozhraničovací komise, počtem 6, opatřené podpisy komisařů a jejich razítky, jsou obsaženy ve sbírce dokumentů, která, trojmo vyhotovená ve francouzském jazyku, jest připojena k tomuto protokolu.

Článek II.

A. Úsek Ratibor:

Průběh hraniční čáry, stanovené v článku 83 (odstavec 4 až 6 včetně) smlouvy Versailecké a v roce 1920 polsko-československou rozhraničovací komisí určené, vymezníkové, zaměřené a popsané, doznal v následujících místech částečných změn, jež německo-československou rozhraničovací komisí byly schváleny (a to od východu na západ):

3/1. mezi hlavním mezníkem č. 8 a hlavním mezníkem č. 13 (kolonie Rakowiec);

2. mezi hlavním mezníkem č. 25 a hlavním mezníkem č. 42 (obec Owschütz);

3. mezi hlavním mezníkem č. 56 a hlavním mezníkem č. 63 (severozápadní část panství Neuwoschütz);

4. mezi bývalým mezilehlým mezníkem č. 80/2 (nový hlavní mezník č. 81) a bývalým mezilehlým mezníkem č. 84/3 (nový mezilehlý mezník č. 84/4) severovýchodně od Chuchelné;

5. — auprès de la borne principale N° 85 (passage à niveau de la voie ferrée Kuchelna-Kranowitz);

6. — entre la borne intermédiaire N° 99/3 et la borne intermédiaire N° 100/2 (immédiatement à l'Ouest du village de Klein-Peterwitz).

Ces modifications ont donné lieu sur le terrain à des modifications correspondantes dans l'emplacement et le numérotage des bornes posées en 1920.

Elles ont nécessité:

a) des modifications apportées à des feuilles de la carte de détail de la frontière au 1:2500° établie en l'année 1920 et aux documents d'abornement et de repérage qui s'y rapportent;

b) la suppression de feuilles de la carte de détail de la frontière au 1:2500° établie en l'année 1920 et des données d'abornement et de repérage qui s'y rapportent;

c) l'établissement de feuilles nouvelles de la carte de détail de la frontière au 1:2500°.

B. Section de Leobschütz:

La ligne-frontière définie par l'article 83 (alinéas 2 et 3) du Traité de Versailles a été de même déterminée, abornée, levée et décrite en exécution et en conformité des stipulations du Traité et des Instructions relatives aux Commissions de Délimitation (approuvées par la Conférence des Ambassadeurs dans sa séance du 22 juillet 1920).

Article III.

La frontière germano-tchécoslovaque est décrite:

1° — dans la Description Générale de la Frontière (sections de Ratibor et de Leobschütz), qui indique les lignes principales de la planimétrie du terrain et les limites de communes suivies par la frontière;

2° — a) pour la section de Ratibor:

dans la Description détaillée et dans les registres d'abornement et de repérage annexés au Procès-Verbal de Délimitation signé le 6 décembre 1920, pour les parties de la frontière arrêtée en 1920 qui n'ont pas été modifiées par la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque;

dans des tableaux graphiques, pour les parties de cette frontière qui ont été modifiées. Ces tableaux remplacent la description détaillée et les registres d'abornement et de re-

5. u hlavního mezníku č. 85 (přechod v úrovni železnice Chuchelna-Kranowitz);

6. mezi mezilehlým mezníkem č. 99/3 a mezilehlým mezníkem č. 100/2 (bezprostředně západně vesnice Klein-Peterwitz).

Tyto změny měly v zápětí pozměny na místě samém, pokud šlo o stanoviště a číslování hraničních znaků, osazených v roce 1920.

Vyžadovaly dále:

a) opravy listů hraniční mapy v měřítku 1:2500, vyhotovené v roce 1920, a příslušných k tomu dokumentů o vymezení a zaměření;

b) vyřazení listů hraniční mapy v měřítku 1:2500, vyhotovené v roce 1920, a příslušných dokladů o vymezení a zaměření;

c) vyhotovení nových listů hraniční mapy v měřítku 1:2500.

B. Úsek Leobschütz:

Hraniční čára, stanovená v článku 83 (odstavec 2 a 3) smlouvy Versaillské, byla rovněž určena, vymezena, zaměřena a popsána podle ustanovení této smlouvy a podle směrnic pro rozhraničovací komise (schválených Konferencí Velvyslanců v zasedání ze dne 22. července 1920).

Článek III.

Hranice německo-československá jest popsána:

1. ve všeobecném popise hranice (úseky Ratibor a Leobschütz), který udává hlavní čáry polohopisného zaměření území a hranice obcí, přiléhajících ke hranici;

2. a) pokud jde o úsek Ratibor:

v podrobném popisu, jakož i ve výkazech o mezníkování a zaměření připojených k protokolu o určení hranice, podepsanému dne 6. prosince 1920, pokud přicházejí v úvahu ony části hranice, určené v roce 1920, které nebyly pozměněny německo-československou rozhraničovací komisí;

v nárysech, pokud přicházejí v úvahu ony části této hranice, které byly pozměněny. Tyto nárysy nahrazují podrobný popis, jakož i výkaz o mezníkování a zaměření; znázorňují

pérage; ils mentionnent les accidents naturels ou artificiels de la planimétrie du terrain suivis ou rencontrés par la frontière, l'emplacement respectif de chaque borne par rapport à eux, les angles et la longueur des côtés du polygone-frontière, ainsi que les mesures par lesquelles ont été rattachés à ceux-ci les points intermédiaires de la ligne-frontière et le levé planimétrique du terrain;

b) pour la section de Leobschütz:

dans des tableaux graphiques analogues à ceux qui viennent d'être définis.

Les feuilles des tableaux graphiques sont au nombre de 6 pour la section de Ratibor et de 9 pour la section de Leobschütz.

Tous ces documents (Sections de Ratibor et de Leobschütz) sont établis en 3 exemplaires, en langue française, joints au présent Procès-Verbal.

Article IV.

Le tracé de la frontière est figuré sur la carte d'ensemble au 1 : 25.000^e et sur la carte de détail au 1:2500e pour la section de Ratibor, au 1:5000e pour la section de Leobschütz en noir, et est appuyée par une bande teintée:

de couleur vert-clair du côté de l'Allemagne,
de couleur rose du côté de l'Etat Tchécoslovaque.

La carte d'ensemble a été faite en révisant la carte allemande au 1:25.000^e; les bornes principales y sont seules reportées.

Elle comprend 4 feuilles.

La carte de détail a été levée directement sur le terrain.

Elle comprend 23 feuilles pour la section de Ratibor et 5 feuilles pour la section de Leobschütz.

Les noms sont portés sur les cartes en allemand du côté allemand et en tchèque du côté tchécoslovaque.

Article V.

La Description Générale de la Frontière, établie en 3 exemplaires en langue française, est signée par les Commissaires de la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque.

La carte d'ensemble au 1:25.000^e et les cartes de détail au 1:2500e et au 1:5000e sont établies chacune en trois expéditions.

pūdorys, přirozených i umělých útvarů v ter-
rainu, jež hranice sleduje nebo s nimiž se
setkává, stanoviště jednotlivých hraničních
znaků ve vzájemném vztahu, úhly a délky
stran polygonálního pořadu podél hranice,
jakož i míry, kterými byly mezilehlé body hra-
niční čáry k tomuto pořadu geometricky při-
pojeny a polohopisné zaměření území;

b) pokud jde o úsek Leobschütz:

v nárysech obdobných oněm, jež byly právě
popsány. Nárysů jest 6 listů pro úsek Rati-
bor a 9 pro úsek Leobschütz.

Veškeré tyto dokumenty (úsek Ratibor a
Leobschütz) jsou vyhotoveny ve třech exem-
plářích ve francouzském jazyku a jsou při-
pojeny k tomuto protokolu.

Článek IV.

Hraniční čára jest v přehledné mapě v mě-
řítku 1:25.000, v hraniční mapě pro úsek Ra-
tibor v měřítku 1:2500 a v hraniční mapě pro
úsek Leobschütz v měřítku 1:5000 zakreslena
černě a zvýrazněna barevnými proužky, a to
na německé straně světlezeleným a na česko-
slovenské straně světlečerveným proužkem.

Přehledná mapa byla vyhotovena na pod-
kladě opravené německé mapy v měřítku 1:
25.000, do které jsou zaneseny jen hlavní mez-
níky.

Obsahuje 4 listy.

Hraniční mapa byla zaměřena přímo na
místě. Pozůstává z 23 listů pro úsek Ratibor
a z 5 listů pro úsek Leobschütz.

Na mapách jsou jména uvedena na ně-
mecké straně v německém a na českosloven-
ské straně v českém jazyku.

Článek V.

Všeobecný popis hranice je vyhotoven ve
třech exemplářích ve francouzském jazyce a
jest podepsán komisary německo-českoslo-
venské rozhraničovací komise.

Přehledná mapa v měřítku 1:25.000 a hra-
niční mapy v měřítku 1:2500 a v měřítku
1:5000 jsou vyhotoveny ve třech exemplá-
řích.

Les feuilles de la carte d'ensemble au 1:25.000^e sont signées par les opérateurs allemand et tchécoslovaque qui en ont exécuté la révision, et contresignées par les Commissaires des Puissances Intéressées.

a) *Section de Ratibor:*

Les feuilles de la carte de détail de la frontière au 1:2500e auxquelles aucune modification n'a été apportée, en rouge, la mention:

« Frontière révisée sans modification en 1922 et 1923 par la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque »

et sont signées par les Commissaires de la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque.

Les feuilles de la carte de détail de la frontière au 1:2500e et les documents modifiés portent, en rouge, la mention:

« Modifications apportées par la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque en 1922 et 1923 à la ligne-frontière déterminée par la Commission de Délimitation Polono-Tchécoslovaque en 1920 »

et sont signés par les opérateurs qui les ont modifiés et contresignés par les Commissaires de la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque.

Les feuilles nouvelles de la carte de détail de la frontière au 1:2500e établies en 1922 et 1923 portent la signature des opérateurs qui en ont exécuté le levé et sont contresignées par les Commissaires de la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque.

Les feuilles de la carte de détail de la frontière au 1:2500e et les documents annulés portent, en rouge, la mention:

« Annulé par suite des modifications apportées par la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque en 1922 et 1923 à la ligne-frontière déterminée par la Commission de Délimitation Polono-Tchécoslovaque en 1920 »

suivie de la signature des Commissaires de la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque.

Les ratures auxquelles les modifications apportées par la Commission de Délimitation

Listy přehledné mapy v měřítku 1:25.000 jsou podepsány německými a československými techniky, kteří provedli přezkoušení, a jsou ověřeny komisary zúčastněných mocností.

a) *Úsek Ratibor:*

Listy hraniční mapy v měřítku 1:2500, na nichž nebyly prováděny žádné změny, jsou opatřeny poznámkou červeně:

„Hranice přezkoušena aniž co měněno, v letech 1922/23 německo-československou rozhraničovací komisí“

a jsou podepsány komisary německo-československé rozhraničovací komise.

Listy hraniční mapy v měřítku 1:2500 a pozměněné dokumenty jsou opatřeny poznámkou červeně:

„Změny předsevzaté v letech 1922/23 německo-československou rozhraničovací komisí na hraniční čáře určené v roce 1920 polsko-československou rozhraničovací komisí“

a jsou podepsány techniky, kteří změny provedli a ověřeny komisary německo-československé rozhraničovací komise.

Nové listy hraniční mapy v měřítku 1:2500, které byly vyhotoveny v letech 1922/23, jsou opatřeny podpisy zaměřením hranice pověřených techniků a jsou ověřeny komisary německo-československé rozhraničovací komise.

Listy hraniční mapy v měřítku 1:2500, jakož i za neplatné prohlášené dokumenty jsou opatřeny poznámkou červeně:

„Neplatné v důsledku změn, které na hranici, stanovené polsko-československou rozhraničovací komisí v roce 1920 byly předsevzaty německo-československou rozhraničovací komisí v letech 1922/23“

a pod ní připojeny jsou podpisy komisarů německo-československé rozhraničovací komise.

Škrty, ke kterým daly podnět změny předsevzaté německo-československou rozhranič-

Germano-Tchécoslovaque à la frontière déterminée en l'année 1920 ont donné lieu dans la documentation finale de celle-ci sont faites à l'encre rouge et approuvées par la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque.

Les tableaux graphiques portent la griffe des Directeurs des Travaux Techniques et des Commissaires des Puissances Intéressées.

b) *Section de Leobschütz:*

Les feuilles de la carte de détail au 1:5000e avec tableau d'assemblage, et les tableaux graphiques sont réunis en un atlas: chaque feuille de la carte et des tableaux graphiques porte la griffe des Directeurs des Travaux Techniques et des Commissaires des Puissances Intéressées.

La feuille de tête de cet atlas reliée à lui par fil et cachet, porte la signature des Commissaires de la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque.

Article VI.

Lorsque la frontière suit une route ou un chemin, un cours d'eau ou un fossé, la ligne-frontière est la ligne médiane de la route ou du chemin proprement dit, du cours d'eau ou du fossé, exception faite pour les parties de route ou de chemin qui ont fait l'objet d'une décision spéciale.

Article VII.

L'usage et l'entretien des routes ou chemins, des cours d'eau ou fossés visés à l'article précédent seront réglés par une Convention entre les deux Etats Intéressés. Cette Convention règlera de même la surveillance et la conservation des bornes et toutes autres questions d'ordre juridique résultant de la délimitation.

Article VIII.

Sur le désir exprimé par la Commission une Convention spéciale concernant les facilités à accorder de part et d'autre pour les communications entre l'Allemagne et les territoires devenues tchécoslovaques, a été signée le 4 mars 1924 à Opava (Troppau) par les Plénipotentiaires des deux Etats Intéressés. Une copie de cette Convention, certifiée conforme par les Commissaires des deux Etats Intéressés, est annexée au présent Procès-Verbal.

vací komisí na hranici stanovené v roce 1920 jsou v konečné dokumentaci hranice provedeny červeným inkoustem a ověřeny německo-československou rozhraničovací komisí.

Nárys jsou opatřeny podpisy orgánů vedoucích technické práce, jakož i komisary zúčastněných mocností.

b) *Úsek Leobschütz:*

Listy mapy v měřítku 1:5000 s kladem listů a nárys jsou sloučeny v atlase. Každý list mapy, jakož i nárys jest opatřen podpisy orgánů, vedoucích technické práce, a komisarů zúčastněných mocností.

Titulní list tohoto atlasu, připojený k němu motouzem a pečetí, jest opatřen podpisy komisarů německo-československé rozhraničovací komise.

Článek VI.

Sleduje-li hranice silnici nebo cestu, vodní tok nebo příkop, jest střední čára silnice nebo cesty ve vlastním smyslu, vodního toku nebo příkopu hraniční čarou s výjimkou částí silnic nebo cest, o nichž bylo učiněno zvláštní rozhodnutí.

Článek VII.

Užívání a udržování v předchozím článku zmíněných silnic nebo cest, vodních toků nebo příkopů, bude upraveno zvláštní úmluvou mezi oběma zúčastněnými státy. Tato úmluva bude zároveň upravovati dozírání nad hraničními znaky a jejich udržování, jakož i veškeré jiné otázky právní povahy, které vzniknou určením hranice.

Článek VIII.

Na přání projevené komisí zmocněnci zúčastněných států byla dne 4. března 1924 v Opavě podepsána zvláštní úmluva o úlevách, které mají býti poskytnuty s jedné a s druhé strany při dopravě mezi Německem a územími, které se staly československými. Opis této úmluvy, ověřený komisary obou zúčastněných států, jest připojen k tomuto protokolu.

Article IX.

La détermination sur le terrain du point commun aux trois frontières de l'Allemagne, de la Pologne et de l'Etat Tchécoslovaque a été exécutée conformément à la Décision de la Conférence des Ambassadeurs en date du 1er mars 1922; le résultat en est consigné dans le Procès-Verbal de la réunion des Présidents et des Commissaires Intéressés des Commissions de Délimitation des frontières Germano-Polonaise, Germano-Tchécoslovaque et Polono-Tchécoslovaque qui a été tenue le 11 mars 1923 au château de chasse de Groß-Gorschütz (Pologne).

Ce Procès-Verbal figure avec les Procès-Verbaux de réunion de la Commission de Délimitation Germano-Tchécoslovaque dans le Recueil de Documents mentionné à l'article I.

Article X.

La Commission après s'être assurée que les bornes existent réellement aux emplacements les plus convenables pour marquer la ligne-frontière de façon claire et durable, et qu'elles portent les inscriptions, numéros et repères prévus au tableau explicatif pour la fourniture et la gravure des bornes,

après s'être assurée que les trois exemplaires de chacun des documents joints au présent Procès-Verbal sont respectivement conformes entre eux,

et après avoir, comme suite à sa décision du 14 mars 1923 relative à l'occupation des territoires par chacun des Etats à qui ils ont été attribués, procédé à la ratification de l'occupation par les Etats Intéressés des terrains qui leur ont attribués par les votes de la Commission du 3 mai 1923, a clos ce Procès-Verbal.

En foi de quoi, les Commissaires sus-désignés ont signé le présent Procès-Verbal en trois exemplaires en langue française et y ont apposé leur timbre respectif.

Fait à PRAGUE, le vingt-huit mars mil neuf cent vingt-quatre.

Signatures.

Článek IX.

Místní určení společného bodu tří hranic, Německa, Polska a Československa, bylo provedeno podle rozhodnutí Konference Velvyslanců ze dne 1. března 1922. Výsledek tohoto určení jest uložen v protokole o schůzi předsedů a zúčastněných komisařů německo-polské, německo-československé a polsko-československé rozhraničovací komise, odbyvané dne 11. března 1923 v loveckém zámku Velké Gorziczky (Polsko).

Tento protokol jest s protokolem o sezení německo-československé rozhraničovací komise obsažen ve sbírce dokumentů zmíněných v článku I.

Článek X.

Komise, když se byla přesvědčila o tom, že mezníky jsou skutečně osazeny na místech, která jsou nejvhodnější k jasnému a trvalému vyznačení hraniční čáry, a že jsou opatřeny nápisy, čísla a značkami, znázorněnými v tabulce, obsahující vzor pro opatření a označení mezníků,

když se byla přesvědčila o tom, že tři exempláře každého z dokumentů, připojených k tomuto protokolu, navzájem souhlasí,

a když ve smyslu svého rozhodnutí ze dne 14. března 1923 o převzetí přiznaných území každému ze států, projednala ratifikaci převzetí oběma zúčastněnými státy území jim přidělených usnesením komise ze dne 3. května 1923, uzavřela tento protokol.

Čemuž na svědomí podepsali shora jmenovaní komisaři tento protokol ve třech vyhotoveních ve francouzském jazyku a opatřili jej svými razítky.

Dáno v PRAZE dvacátého osmého března jeden tisíc devět set dvacet čtyři.

Podpisy.

Příloha 2Anlage 2Přední stranaVorderseitePrůkaz čís.
Ausweis Nr.Platný do 19..... *)
Gültig bis zumPanu
Dem(Služební postavení a jméno)
(Dienststellung und Name)doprovázenému dělníky*)
begleitet von Arbeitern*)

bylo na základě ustanovení článku 32 smlouvy mezi Československou republikou a Německou říší o úpravě pohraničních poměrů na státní hranici, popsané v článku 83 Versaillské smlouvy ze dne 28. června 1919 svěřeno vedení prací spojených s udržováním hranice.

ist auf Grund der Bestimmungen im Artikel 32 des Vertrags zwischen der Czechoslovakischen Republik und dem Deutschen Reich zur Regelung der Grenzverhältnisse an der im Artikel 83 des Vertrags von Versailles vom 28. Juni 1919 beschriebenen Staatsgrenze die Leitung der Grenzunterhaltungsarbeiten übertragen worden.

..... dne 19..... *)
..... den

(Místo a datum vystavení)
(Ort und Datum der Ausstellung)

(Úřední pečeť)
(Dienstsigel)

(Úřad vystavivší průkaz)
(Ausstellende Behörde)

*) Jest vyplniti arabskými číslicemi.

*) Mit arabischen Ziffern auszufüllen.

Zadní stranaRückseite

Majitel průkazu a dělníci jej případně doprovázející mají právo v pracovním obvodu po hranici volně choditi a ji překročovati a bráti s sebou beze cla a dávek pro vlastní potřebu přiměřené množství potravin a nápojů a jinakých okolnostem přiměřených cestovních svršků, jakož i upotřebené nářadí a přístroje, jichž potřebují při své práci, aniž by byli proto povinni dostaviti se s nimi k celnímu úřadu. Při tom se předpokládá, že nářadí a přístroje, jakož i nespotřebované předměty cestovní výstroje budou při návratu vzaty s sebou zpět. Obě celní správy mají na vůli prováděti celní kontrolu na místě samém.

Jsou-li zaměstnáni dělníci, má majitel průkazu míti u sebe seznam dělníků podle jmen; dělníci musí nositi na levé paži bílé, postupně očíslované, úředně orazítkované pásky. Majitel průkazu jest povinen pečovati o to, aby osoby jemu podřízené dodržovaly přesně ustanovení, jež se jich týkají. Kdo jedná proti těmto ustanovením, nesmí býti nadále při udržovacích pracích zaměstnán.

Po skončení prací jest výkaz, seznam dělníků podle jmen, jakož i ramenní pásky vrátiti úřadu, který je vydal.

Der Ausweisinhaber und die ihn etwa begleitenden Arbeiter haben das Recht, im Bereiche der Arbeiten die Grenze frei zu begehen und zu überschreiten und ihren Mundvorrat sowie sonstigen den Umständen angemessenen Reisebedarf und die bei ihren Arbeiten nötigen gebrauchten Geräte und Instrumente, ohne deswegen zur Vorführung beim Zollamt verpflichtet zu sein, frei von Zöllen und Abgaben mit sich zu führen. Hierbei ist Voraussetzung, daß die Geräte und Instrumente sowie unverbrauchte Gegenstände des Reisebedarfs bei der Rückkehr wieder mit zurückgebracht werden. Den beiden Zollverwaltungen bleibt es unbenommen, an Ort und Stelle eine Zollkontrolle vorzunehmen.

Werden Arbeiter beschäftigt, so hat der Ausweisinhaber ein namentliches Verzeichnis der Arbeiter bei sich zu führen; die Arbeiter müssen weiße, mit fortlaufenden Nummern versehene, amtlich abgestempelte Binden am linken Arm tragen. Der Ausweisinhaber hat dafür zu sorgen, daß die ihm unterstellten Personen die sie angehenden Bestimmungen genau einhalten. Wer den Bestimmungen zuwiderhandelt, darf nicht weiter zu den Unterhaltungsarbeiten herangezogen werden.

Nach Beendigung der Arbeiten sind der Ausweis, das namentliche Verzeichnis sowie die Armbinden der Arbeiter, der ausstellenden Behörde zurückzugeben.

PROZKOUMAVŠE TUTO SMLOUVU S PŘÍLOHAMÍ 1., 2. A VĚDOUCE,
ŽE NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NÍMI
SOUHLASÍ, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU
PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V TOPOLČIANKÁCH DNE 22. SRPNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO
TŘICÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VECÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 8. října 1930 a že
smlouva nabývá dle čl. 37 platnosti čtyři týdny po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.